

Roy Dewaersegger is schuldig aan roofmoord

GENK

Roy Dewaersegger, schuldig aan roofmoord. Foto RGH

De Tongerse assisenjury heeft gisteren na 2,5 uur beradslagen Roy Dewaersegger (27) uit Leuven schuldig verklaard aan de roofmoord op Dennis Salet (24). Daarmee volgde de assisenjury de stelling van de openbare aanklager die vindt dat Dewaersegger op 29 maart 2003 in hotel Oase in Genk Salet met een lege champagnefles sloeg om te doden. De verdediging pleitte dat Dewaersegger zijn slachtoffer niet dood wilde. Het Hof van Assisen bepaalt maandag de straf. Dewaersegger kondigde gisteren aan dat hij dan ook een brief -die hij beschouwt als zijn nalatenschap aan de ouders van het slachtoffer- wil voorlezen.

MAARTEN SNOEKS

Openbare aanklager Rosette Vandeborne begon haar rekwisitoor met een schets van het karakter

van Dewaersegger. «Dewaersegger maakte vele levens kapot. Hij gebruikt andere mensen om zijn

zin te krijgen ten koste van alles. Hij wil altijd onmiddellijk krijgen wat hij wil. Dewaersegger heeft geen hart. Toen de ouders van Salet kwamen getuigen, zat hij met zijn ogen dicht. Het interesseerde hem niet. Op geen enkele manier uitte hij zijn spijt. Al op de eerste zittingsdag maakte hij duidelijk dat de ouders geen excuses moesten verwachten. Volgens Roy was Dennis juist dezelfde als hem: een junk. Dennis was geen junk. Het was een knappe jongeman die in het weekend cocaine gebruikte. Hij wilde er zich voor laten behandelen.»

FLES

Dewaersegger beweerde tijdens het proces dat hij Salet sloeg omdat hij van hem te weinig cocaine

voor zijn geld kreeg. «Het 'ripverhaal' is een uitvlucht voor zijn laffe daad. Er werd zestien gram cocaine gebruikt aan 50 euro per gram, goed voor in totaal 800 euro. Dennis betaalde zijn aandeel in de drugs. De vriendin van Roy probeerde hem tevergeefs duidelijk te maken dat hij niet bestolen was.»

Volgens openbare aanklager Vandeborne had Dewaersegger de bedoeling Salet te doden. «Hij ging terug naar het hotel om te stelen, niet om de drugs te halen. Hij sloeg Dennis om te doden. De vriendin van Roy probeerde hem nog van het slachtoffer af te trekken en begon te roepen dat hij moest stoppen. Dewaersegger bleef slaan. De hele kamer hing vol bloed. Daarna liep Dewaer-

segger weg zonder zich om het slachtoffer te bekommeren.»

GELD

Raadsman Bert Partoens pleitte namens de verdediging dat cocaine de hoofdrolspeler in de zaak was. «Salet en Dewaersegger waren beide even verslaafd. Het enige verschil was dat Salet geld had en Dewaersegger niet. Ze waren toen beiden bezig aan een drugs-marathon. In een roes van hallucinaties en achterdocht trok Dewaersegger naar Salet. Met één slag met de fles wilde hij Dennis knock-out slaan. Een lege fles champagne kon je tot voor deze zaak toch ook niet als een moordwapen beschouwen. Toen Dewaersegger vertrok, leefde Salet nog. Wie iemand echt dood wil, maakt zijn werk toch af. We vragen Dewaersegger enkel schuldig te bevinden aan het plegen van een diefstal met geweld zonder de intentie om te doden maar die wel de dood veroorzaakte.»

Het laatste woord was aan Roy Dewaersegger: «Ik leef al twee jaar berouwvol. Egoïstisch, grote mond, altijd gelijk willen hebben... het is waar. Maar ik heb ook mijn goede kanten. Vraag het maar aan mijn vrienden. Ik heb de voorbije nacht een brief geschreven, beschouw het als mijn nalatenschap aan Dennis. Ik wil die brief maandag voorlezen. Het leed van de ouders houdt me echt bezig. Ik heb ook gevoelens. Ik ben een mens, geen monster zoals ze me hier omschreven. Ik zeg het nog eens: de dood van Dennis wilde ik nooit. Die daad was zo laf van mij», snikte de anders zo koele Dewaersegger.